

Türkçenin Karanlık Günleri

– M.Filizman · 02 Mart 2011

Türkçe üzerine belki en son yazması gereken kişi benim.Ama bu konuda Can Ataklı'nın bir alıntı yazısını okuyucularıyla paylaşması neden oldu.Konu: Türkçe olunca bende bu soruna değinmek istedim.Globalleşme dedik.İngilizce Dünya dili olmaya doğru gitti.Bizde İngilizceyi kendi dilimize uyarladık.Konu aslında çok vahim. Daha önce Oktay Sinanoğlu;bye bye Türkçe adlı kitabında bizlere uyarılarda bulundu.Türkçenin içinde bulunduğu durumu rüyasında görmüş gibi çarpıcı bir şekilde anlattı.Türkçenin tarihi gelişimi aslında çok zor.Kendi seyrinde gelişmemiş.İlim adamlarının kendi siyasi görüşlerine göre zorlamalarla tabii gelişimini yapamamış. Belki Tarihi hatamız Osmanlı'dan Ulus devlete geçtiğimiz dönemde öz türkçe uğruna dilimizi fakirleştirmemiz.Dilimize yerleşmiş kelimelerin yerlerine seçilen uydurukça kelimeler dilin şiirsel sesini kaybettirmemize sebep olmuş.

Bir örnek;

Bir ihtimal daha var ölmek mi dersin?

Bir olasılık daha var ölmek mi dersin?

Türkçenin tarihi seyri içinde Yunus Emre ve KARAMAN beyliğinin kararları TÜRKÇE yi korumuştur.

Oktay Sinanoğlu bye bye Türkçe de bir bilim adamı olarak şöyle sesleniyor;

"İnsanlar istedikleri dili öğrensinler, ama eğitim bir ülkenin kendi diliyle yapılır. Az bilenlerin hiç bilmeyenlere öğrettiği bilim, bilim değildir." diyor

Dil ancak anlaşılır olmakla türetilir ve ancak türetilir olmakla düşünceyi geliştirebilir. Bundan ötürüdür ki düşünceyi geliştiremeyen dilin kendisi de gelişemez. Orhan Hançerlioğlu Dersler ezber ve test üsülü olunca Orhan HANÇERLİOĞLU'nun dediği gibi düşünceyi geliştirebiliyormuyuz?Okumuyorsak düşünemeyiz.Düşünmeyince de dil gelişmiyor. Şimdi atf yaptığımız yazıyı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Şimdi sizlere bu hafta Nadiye Sarıtosun'un yazdığı bir yazıyı sunmak istiyorum. Okuyunca ne kadar çok yabancı kelimeyi peynir eklemek gibi günlük hayatımızda kullandığımızı görüp şaşıracaksınız: (Bu metinde yabancı sözcüklerin yazımı alındıkları yerlerden aynen aktarılmış, düzeltme yapılmamıştır.)Biletlerimizi çekettiriyor, opsiyon alıyor ya da okeylettiriyoruz. Fönlüyor, şutluyor, duş alıyor, çay alıyor, taksi alıyor, sahne alıyor, yemeğe çıkıyor, drink alırken fondip yapıyoruz.Babayyyy, okey okey ve wovv demeye bayılıyor. Resim çektirirken cheess diyor, fast foodlarda besleniyor, Dürümtrak, Mantihause, Aşroom, Dürümland'de yemek yiyoruz. Süper market ya da hiper marketlerden alışveriş ediyor, shooping centerlerde vakit geçiriyor, Migros'tan közlematik ve lekematik alıyoruz.. Emlakçada okazyonlu studyo daire ve evli arsa satılıyor ama çoğumuz rezidanslarda oturuyor. Southside, Sunhill, Dream Town adlı sitelerimizde my home, my dream tipi villaları morgic sistemi ile almaya

alışıyoruz.Gazetelerde global sorunları okurken inleri ve outları öğreniyoruz. Full-time ya da part- time eleman arayan şirketlerin ilanlarını okuyoruz. Program menüsüne bakıp tivide mega showlar, mega fasıllar ve weekend'leri izliyoruz. Butik mağazalarında damping yapılıyor, saleden giyisilerin midilını, sımolını, larcını seçerken estetik güzellik peşinde koşuyoruz.Medeniyet uygarlığına ulaşırken bu nuans farklarını görebiliyor muyuz? Valla şahsen benim kendi fikrime göre bu konunun fizibilitesi şöyle:Üniversite kurulan yere kampus diyor, amfilerde ders anlatıyoruz. Entivi'den, Foks Tivi'den, İnter Star'dan, Show Tivi'den her gün döviz efektini ve maçın skorunu öğreniyoruz.Denizbilimine oşinografi, geçmişi zleme nostalji diyor, ankesörlü telefona jeton attırıp abonman sattırıyoruz. Anı olsun diye insanlara şilt veriyor, reklamlarda cıngıl aldırıyor, oyunlarda efekt yaptırıp, rekorları egale ettiriyor, yapıları restore, hastaları rehabilite ettiriyoruz. The Marmaramız, The Bosphorusumuz Memo's, Deniz's adlı gece kulüplerimiz, Cafe Bellamız, Power Ef Em ve Süper Ef'mimiz var. Ama prezantbıl olmalı, ambiyansı yakalamalı, konsesusu sağlamalı, snopluk etmenin anlamı yok. Çünkü ABD İnan karşısında start alıyor, sanatçı klip çekimi için start alıyor, sonra da sahne alacak, Enforme edilen bilgilerle donatılıyor. Spesifik konuları konjüktür içinde öğreniyoruz.“Okey okey, tamam tamam” diyoruz dimi (değil mi) “korkunç güzel bir olay” ve “sizi feci seviyorum” diyor telefondaki izleyici; sunucu da “Beklemede kalınız, size döneceğiz” diyor. Bekleme nasıl bir yer? Orada nasıl kalınırsa?Talk showcular, stantupılar halkı talklatıyor. Birileri bunları asiste ediyor. Sitcomlarımızla kıkır kıkır gülüyoruz.Binlerce radyo yayını var ve bunların birinde genç bir ses yırtınıyor. “Hello Türkiye caanım benim” ve programı şöyle bitiriyor: “Don't forget me Türkiye emi, ba bay. Ay lav yu Türkiyeee.”Keşke tüm bu yazdıklarım “reel bir şey” değil de “This is a gülmece” olsaydı. Ne diyelim güleriz ağlanacak halimize. Ne Mutlu Türküm diyene.

Umarım bu paylaşımı yazdığım için daha önce eleştiri aldığım değerli Editörmüz SAFİYE KORKMAZ bu yazıyı yazmak sanamı kaldı demez?